

Cvičný byt

Na cestě životem nás může potkat spousta věcí příjemných ale i nepříjemných. Důležité je pak se z toho poučit, nebo aspoň najít pomocnou ruku. To druhé je někdy i problém. Jirka měl štěstí v neštěstí. Svůj život trochu zanedbával, nějaké pití, rodina jen tak okrajově. Pak to přišlo. Těžké zdravotní postižení, s velkými následky na motorice, kognitivní poruchy. A tak se najednou z chlapa stalo miminko. Co s tím? Nechodí, téměř nekomunikuje, problémy s přijímáním stravy ale i s vylučováním. Ano, jedna cesta je nějaký ústav a dožívání, přežívání. Jirka se rozhodl pro cestu složitější. Vynaloží úsilí pro to, aby se co nejvíce mohl vrátit do běžného života. K tomu mu pomohou zaměstnanci sociální firmy ProDeep o.s., Boskovice. Nastoupil do cvičného bytu. A muselo se začít krok za krokem. Cvičení, základní nácvik hrubé i jemné motoriky. Nácvik řeči, procvičování paměti, začleňování do společnosti. Osobní asistenti by se museli u něj střídát 24 hodin denně. Aby se služba zlevnila, přichází dobře vybavený byt. Nejen mechanické pomůcky, jako jsou opěrky, madla, tyče, ale spousta chytré elektroniky. Stačí se dotknout lampy a rozsvítí se, jsou tu čidla pro pohlídání možných konfliktních situací, tlačítka pro přivolání osobní pomoci. Je tu taky webová kamera, která, když je potřeba nahlédne jako pomocné oko dispečera, co se skutečně v bytě děje. Jirka má k dispozici i počítač. Zdá se vám, že si protiřečím? Před chvílí nekomunikoval, nezvládal hrubou motoriku ani vyjadřování nyní počítač? Ale věřte, je to tak. Ten je připraven informatiky pro možnost komunikace s Jiřím, aniž by on sám musel ten počítač ovládat. A tak dopoledne s ním nacvičuje jemnou motoriku na dálku jeden sociální pracovník, odpoledne s Jiřím nacvičuje komunikaci jiný. A jak jde čas, jsou úkoly složitější, náročnější. A Jirka je dokáže plnit. Dnes už sedí proti počítači a já s ním můžu probírat jeho život, nastavovat priority pro budoucí dobu. Jak si představuje svůj život, co pro to hodlá udělat. Procvičujeme paměť, když mluvíme o tom, co dělal, co jej bavilo. Bavíme se a bavíme tím, jak bylo, když pracoval v Punkevních jeskyních. On v Boskovících, já na Moravském Slovácku, přesto spolu v družném hovoru. I toto umožňují moderní asistivní technologie. Důležitou součástí socializace je pak setkávání s dalšími lidmi. Někteří jsou osoby se zdravotním postižením od narození, jiní si zkomplikovali život vlastní chybou, úrazem či jinou nehodou. Ale vyrovnali se s tím. To jsou zaměstnanci firmy ProDeep, kteří jsou dnes již pracovníky v sociálních službách a Jirkovi pomáhají se zařadit do běžného života, do komunity lidí, kteří vědí, co se svým životem. A jsou to ti nejlepší terapeuti. Ti nemluví o praxi z knížek, oni to mají odžitě vlastním životem a tak Jiřího mohou provádět tímto náročným obdobím na základě svých zkušeností. A těm lze nejsnadněji uvěřit. Tak držíme palce Jirkovi, stejně jako dalším klientům, kteří hledají svoje místo na slunci!

Text zpracoval Jaroslav Čajka

Příklady dobré praxe byly vytvořeny v rámci mezinárodního projektu **Support Patients through E-Services Solutions (SPES)**, který je financován z programu CentralEurope a zdrojů ProDeep, o.s.